

Publicerad 2009-04-07 14:31 av Junitvillingen

För några år sedan somnade min underbara vän Anki in i den eviga dvalan...hon förlorade kampen mot cancer...

När smärtan och saknaden skär som knivar...

Fötterna blöder
när det krossade porslinet
skär in i huden

varför måste hon dö?

Hon som var livet självt!

Om du finns Gud
så se till
att ta emot henne
med dina mest kärleksfulla händer

så jag kan somna trygg
varje kväll
trots ångesttårarna
som rinner...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Junitvillingen med Poeter.se id #27818 innehar upphovsrätten